

DOROTA OSIŃSKA, Ostatnia kawa

Boję się
Boję się kochanie,
Że gdy
Od stolika wstaniesz
W kawiarni naszej ulubionej
I myśli w jej kierując stronę
Zacznieś znikać

Boję się
Boję się kochanie,
Że to
Tak smutne dziś śniadanie
Ostatnią naszą jest wieczerzą
I chociaż jeszcze w to nie wierzę
Nim ostatnie zjemy danie
Wstaniesz
I zacznieś znikać

Żal, żal
Płomień żalu
Serce liże
Lecz już wiem, że
Do niej bliżej Ci
Zdecydowanie
Krok, krok
Z każdym krokiem jesteś dalej
Filiżankę kawy nalej więc
Na pożegnanie

Boję się
Boję się kochanie,
Że ja
Cię kochać prędko
Nie przestanę
I nim w pamięci mi się zatrzesez
Nim śmiało w przyszłość znów popatrzę
Boję się i jest mi łzawo
Nad tą ostatnią wspólną kawą

Żal, żal
Płomień żalu
Serce liże
Lecz już wiem, że
Do niej bliżej Ci
Zdecydowanie
Krok, krok
Z każdym krokiem
Jesteś dalej
Filiżankę kawy nalej więc
Na pożegnanie

Żal, żal
Płomień żalu
Serce liże
Lecz już wiem, że
Do niej bliżej Ci
Zdecydowanie
Krok, krok
Z każdym krokiem
Jesteś dalej
Filiżankę kawy nalej więc
Na pożegnanie